

VREDEN

I: Jeg blev vred på min bror:
Jeg nævned' min vrede, og vreden fik ende; :I
I: Jeg blev vred på min fjende:
Jeg nævned' den ikke, :I
og vreden blev stor.

I: Og jeg vanded' den i frygt
nat og morgen med min tåre, :I
I: og jeg soled' den med såre
blide smil :I
og listig kløgt.

I: Og den voksed' dag og nat
til den bar en frugt så fin, :I
I: og han så den gyldne skat,
og han vidste, :I
den var min.

I: Dulgt af nattens sorte slør
åbned' han min haves dør; :I
I: næste morgen glad jeg så
min fjende død :I
ved træet lå.

William Blake oversat af Niels Møller
Arr.: ©Carl Erik Lundgaard